

SENTÈNCIA 41-95 DE 15 DE NOVEMBRE DE 1995

Abusos deshonestos continuats amb menor de dotze anys, amb prevalença de situació o d'autoritat.- Atenuant de baix nivell intel·lectual.- Alteració de la capacitació de la voluntarietat.- Agreujant de prevalença d'autoritat.- Despeses processals.

Ponent: M.I.Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en la present causa en data 14 de juliol de 1995, amb la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem a Antoni D.S.G., com autor responsable de dos delictes continuats d'abusos deshonestos amb menors de dotze, amb prevalència de situació o d'autoritat, de l'article 210 del Codi Penal fent-se aplicació dels articles 56, 23 i 53 apart.1 del Codi Penal així com dels art. 37.4 i 45 del mateix Codi, i d'una contravenció penal de lesions doloses de l'art. 248.2 a la PENA DE CINC ANYS DE PRESÓ , a l'EXPULSIÓ DEFINITIVA, i al pagament de les despeses processals, sense que hi hagi cap altre pronunciament".

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència va interposar recurs el Ministeri Fiscal que fou admès i amb emplaçament de les parts, que van comparèixer davant d'aquest Tribunal Superior, Ministeri Fiscal i així com el processat condemnat, assenyalant-se dia per a la celebració de la vista amb la urgència pròpia de les causes en pres (situació en que es troba el processat), celebrant-se la vista el dia 4 d'octubre del present any, en aquest acte informaren les parts en recolzament dels seus corresponents plantejaments, restant el recurs vist per a sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT :Que la sentència compren com a fets provats els que descriu el primer resultant, que va considerar constitutius de dos delictes continuats d'abusos deshonestos, amb prevalència d'autoritat, així com d'una contravenció penal de lesions, imposant al processat les penes de CINC ANYS DE PRESÓ i expulsió definitiva del

Principat, i pagament de les despeses processals, tot això per considerar que juntament amb la circumstància esmentada de prevalència d'autoritat, concorria la circumstància atenuant molt qualificada consistent en que el processat a més del "baix nivell intel·lectual" "té lleugerament alterada la capacitat de voluntarietat" si be mantenint la capacitat de judici crític, tot això segons està pericial establert en la causa.

II.-CONSIDERANT: Que contra l'esmentada sentència s'interposa recurs de suplicació per part del Ministeri Fiscal, en base a l'article 3 apartat 5 del Decret regulador del recurs, per considerar que el baix nivell intel·lectual i l'alteració de la capacitat de volició o voluntarietat que pericialment es reconeix al processat, no constitueix autèntica "malaltia psiquiàtrica" que pogués justificar la important reducció de les penes sol·licitades per aquest Ministeri Fiscal(vuit anys de presó), donada la gravetat dels fets imputats per quina raó va sol·licitar en el seu escrit de recurs, i va tornar a exposar en el tràmit de vista oral davant d'aquest Tribunal, que la sentència fos revocada en el punt de la pena imposada, que hauria de ser vuit anys de presó, en lloc del cinc anys que el fallo estableix, a quina petició va oposar-se la defensa del condemnat al·legant que si bé no pot dubtar-se de la gravetat dels fets la causa acredita la notable deficiència mental del processat, pel que la pena a de considerar-se adequada i ser confirmada la sentència.

III.- CONSIDERANT: Que segons queda expressat en els considerants que prefereixen l'únic problema de la pena imposada. No es dubte de la rellevància penal dels fets ni tampoc de la seva significació social i repercussió per les menors. Però front a la continuïtat de les accions inclòs front a l'agreujant a la prevalència d'autoritat la sentència invoca d'acord amb el informe mèdic psicològic l'atenuant molt qualificada de la seva personalitat psicopàtica. I si s'examinen les declaracions rebudes en la causa i les dades que aporten(vg. acudeixen a una vident per guarir les inclinacions del processat per creure que eren assumpte de bruixeria), i sobre tot si s'examinen els trets de la personalitat del processat tal com els analitza l'informe mèdic única prova pericial practicada. S'arriba a la conclusió de que la sentència a estat prudent en la imposició de la pena, ja que es tracta d'una persona amb "un trastorn ansiós depressiu de llarga evolució amb un substracte de personalitat alterat, amb un baix nivell d'autoestima, una carrega d'insatisfacció i frustració i un romanent de records traumàtics des de la seva infantesa que condicionen la etiopatogenia i la psicodinamia dels seus trastorns i de les conductes patològiques. Conclusió que

l'Informe Mèdic reflexa amb moltes dades i antecedents concrets. Per tals raons s'ha de considerar que la pena de cinc anys de presó, que es en sí una pena important, amb la d'expulsió, suposen una reacció penal suficient pel cas, que no ha de ser agreujada, havent de desestimar el recurs.

IV.-CONSIDERANT: Que procedeix declarar les despeses processals d'ofici.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Desestimar el recurs de suplicació interposat per Ministeri Fiscal, contra la sentència dictada pel M.I. Tribunal de Corts, condemnar al processat ala pena de cinc anys de presó i expulsió definitiva, quina sentència la confirmem íntegrament

2-Declarem d'ofici les despeses processals corresponents a la imposició del recurs

3-Manem que la causa sigui retornada per la seva compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.